

"לפטור את הנפש מהצטברות של גירויים". רכיבי-ביתא מאוחסנים, אך הם שונים מרכיבי-אלפא בכך שיותר משהם זיכרונות הם עובדות בלתי מעוכלות, בעוד שרכיבי-אלפא עוכלו על-ידי פונקציית-אלפא וכך הפכו זמינים לחשיבה. חשוב להבדיל בין זיכרונות ובין עובדות בלתי מעוכלות – הן רכיבי-ביתא (השימוש במונחים "מעוכל" ו"בלתי מעוכל" יחקר בהמשך).

4. אם המטופל אינו יכול להפוך את התנסויותיו הרגשיות לרכיבי-אלפא הוא אינו יכול לחלום. פונקציית-אלפא הופכת רשמים חושיים לרכיבי-אלפא הדומים, ואף עשויים להיות זהים, לדימויים חזותיים המוכרים לנו מחלומות, דהיינו הרכיבים שפרויד זיהה ככאלה החושפים את תוכנם הסמוי בשעה שהאנליטיקאי מפרש אותם. פרויד הראה שאחת מהפונקציות של החלום היא לשמר שינה. כשל של פונקציית-אלפא משמעו שהמטופל אינו יכול לחלום ולפיכך אינו יכול לישון. כאשר פונקציית-אלפא הופכת את הרשמים החושיים של ההתנסות הרגשית לזמינים לחשיבה מודעת ולהחשיבת חלום, המטופל שאינו יכול לחלום אינו יכול לישון ואינו יכול להתעורר. מכאן המצב המשונה הנגלה בטיפול בעת שמשופל פסיכוסטי מתנהג כאילו היה נתון במצב זה ממש.

פרק 3

1. התנסות רגשית המתרחשת בשעת שינה, שאני בוחר בה מסכות שיופיעו מיד, אינה שונה מן ההתנסות הרגשית המתרחשת בזמן ערות בכך שבשני המקרים יש לעבוד על התפיסות של ההתנסות הרגשית באמצעות פונקציית-אלפא, לפני שניתן להשתמש בהן בעבוד מחשבות חלום.

2. פונקציית-אלפא פועלת על הרשמים החושיים, יהיו אשר יהיו, ועל הרגשות, יהיו אשר יהיו, שהמטופל מודע להם. בה במידה שפונקציית-אלפא מצליחה נוצרים רכיבי-אלפא, ורכיבים אלו מתאימים לאחסון ולדרישותיהן של מחשבות חלום. אם פונקציית-אלפא מופרעת והופכת ללא פעילה, אזי הרשמים החושיים שהמטופל ער להם והרגשות שאותם הוא חווה נותרים ללא שינוי. אכנה אותם רכיבי-ביתא.^{2.1} בניגוד לרכיבי-אלפא, רכיבי-הביתא אינם מורגשים כתופעות.^{2.1} אלא כדברים כשלעצמם.^{2.2} בדומה, הרגשות הנם אובייקטים של תחושה. בכך מוצג בפנינו הלך רוח מנוגד בתכלית לזה של המדען היודע כי הוא עוסק בתופעות, אך חסרה לו הוודאות בדבר קיומה של מקבילה לתופעות בדברים כשלעצמם.

3. רכיבי-ביתא אינם נוחים לשימוש במחשבות חלום, אך הם מתאימים לשימוש בהזדהות השלכתית. הם בעלי השפעה ביצירת ביטוי בפעולה.* הם אובייקטים שניתן לרוקנם** או להשתמש בהם לצורך סוג של חשיבה התלויה במניפולציה של מה שנתפס כדברים כשלעצמם, כביכול כדי להשתמש במניפולציה שכזו כתחליף למילים או לרעיונות. למשל, אדם עשוי לרצוח את הוריו ומכוח מעשה זה להרגיש חופשי לאהוב, כיוון שההורים הפנימיים נוגדי המיניות אמורים, מכוח מעשה זה, להיות מרוקנים. מטרתו של מעשה כזה היא

2.1 אני משתמש במונח "תופעות" כדי להקיף את מה שקאנט מכנה תכונות משניות וראשוניות.

2.2 אני משתמש, כפי שנושה קאנט, במונח "דברים כשלעצמם" לצורך התייחסות לאובייקטים שהם בלתי ניתנים לדיעה למין האנושי.

* acting out
** evacuation

ואפילו על מקומות, במקום שבו היינו מצפים לשמוע על אנשים. אלו, למרות היותם מתוארים באופן מילולי, מורגשים מבחינתו של המטופל כנוכחים באופן חומרי, ולא רק כמיוצגים על-ידי שמם. מצב זה מנוגד לאנמיזם* מבחינה זו שלאובייקטיבים חיים מוענקות תכונות של מוות.

פרק 4

1. עתה יש לבחון את ההתנסות הרגשית באופן כללי ולא רק כפי שהיא מתרחשת בשינה. ארגיש את שאמרתני עד כה על-ידי שכתוב של תיאוריה נפוצה של ביעותי לילה. כעבר נהוג היה לומר כי בגלל בעיית עיכול סבל אדם מסוים מביעות לילה, ומשום כך התעורר בבהלה. גרסתו היא: המטופל הישן מבוהל; כיוון שאינו יכול לסבול מביעות לילה הוא אינו יכול להתעורר או להירדם; מאז הוא סובל מבעיית עיכול רגשית.
2. האמירה הכללית יותר של התיאוריה היא כדלהלן: כדי ללמוד מן הניסיון, על פונקציית-אלפא לפעול על מודעותה של ההתנסות הרגשית; רכיבי-אלפא נוצרים מתוך רשמית ההתנסות, ועל-ידי כך הם הופכים ניתנים לאחסון וזמינים למחשבות חלום ולהשיבה בלתי מודעת בזמן ערות. ילד החווה את ההתנסות הרגשית הקרויה ללמוד ללכת יכול לאחסן התנסות זו באמצעות פונקציית-אלפא. מחשבות שבמקורן צריכות היו להיות מודעות הופכות בלתי מודעות וכך יכול הילד להשוב את כל החשיבה הנדרשת כדי ללכת, מבלי להיות מודע למחשבות הללו עוד. פונקציית-אלפא נדרשת לצורך חשיבה מודעת, חשיבה הגיונית, וכן לצורך העברת החשיבה למישור הלא-מודע, בעת שיש הכרח לשחרר מודעות מעומס החשיבה על-ידי רכישת מיומנות.
3. אם קיימים רכיבי-ביתא בלבד, אשר לא ניתן להופכם ללא-מודעים, לא ייתכנו הדחקה, דיכוי* או למידה. דבר זה יוצר את הרושם שהמטופל אינו מסוגל לבצע הכנתות. הוא אינו יכול שלא להיות ער לכל גירוי חושי כלשהו, אך רגישות יתר שכזו אין פירושה מגע עם המציאות.
4. מתקפות על פונקציית-אלפא, המגורות על-ידי שנאה או צרות-עין, הורסות את האפשרות למגע מודע של המטופל עם עצמו או עם אחר, כאובייקטים חיים. בהתאמה, אנו שומעים על אובייקטים דוממים

* אמונה בקיום נשמה ככל עצם.

* suppression